

677

Nr.
van het arrest

Nr. **2007/1553**
van het repertorium

Nr. **291 P 2006**
van het parket-generaal

URBANISATIE
ADVIES HOGE RAAD
H.D.D. 19.12.2007
OM 10 UUR

ARREST

Het Hof van Beroep zetelende te Antwerpen
12de kamer
recht doende in Correctionele Zaken,
verleent het volgende arrest:

Inzake van het Openbaar Ministerie

en

De **STEDENBOUWKUNDIG INSPECTEUR**
van de Afdeling Ruimtelijke ordening, Huisvesting,
Monumenten en Landschappen,
Bestuur Ruimtelijke Ordening te
gevestigd te

eiser tot herstel

vertegenwoordigd door Mr. , advocaat
bij de balie van

tegen

1.
geboren te op
industrieel ingenieur,
wonende te

beklaagde

2.

geboren te _____ op _____,
verpleegster,
wonende te _____.

beklaagde

beide beklaagden vertegenwoordigd door Mr. _____
 loco Mr. _____, beiden
advocaat bij de balie van _____

Beklaagd van:

Te _____ :

Op de percelen aldaar gelegen gekadastreerd als
 met een oppervlakte van 57 are en 57 centiare,
eigendom van _____ en
ingevolge akte verleden door notaris
te _____ d.d. 09/10/1992,

A.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par. 1,
146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet
houdende de organisatie van de Ruimtelijke
Ordening d.d. 18 mei 1999 zonder voorafgaande
stedenbouwkundige vergunning hierna vermelde
handelingen, werken of wijzigingen, zoals bepaald
bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voortgezet of
instandgehouden,

in casu:

het aanmerkelijk wijzigen van het reliëf van de
bodem (art. 99, par. 1, 4° Decreet Ruimtelijke
Ordening)

1. van 9 oktober 1992 en 15 april 2003:
door het instandhouden van een uitgegraven vijver.

2. tussen 18 maart 2003 en 16 april 2003:
door het aanvoeren van gebroken beton over een
breedte van 3 meter en een lengte van 120 meter,
met een hoogte variërend tussen 20 cm en 40 à 45
cm, en opvulgrond met een dikte van 50 cm.

B.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99, par. 1, 146, 1°, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de Ruimtelijke Ordening d.d. 18 mei 1999 zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hiernavermelde handelingen, werken of wijzigingen, zoals bepaald bij artikel 99 te hebben uitgevoerd, voortgezet of instandgehouden,

in casu:

het bouwen, het plaatsen op een grond van één of meer vaste inrichtingen (zoals nader gedefinieerd in artikel 99 § 1 alinea 3 voormeld), het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken (zoals nader gepreciseerd in artikel 99 § 1 alinea 3 voormeld) (99, par 1, 2° Decreet Ruimtelijke Ordening)

1. van 9 oktober 1992 tot 16 april 2003:
door het instandhouden van een wederrechtelijk opgericht weekendverblijf van 7 bij 8 meter met een terras van 1 bij 7 meter en afgedekt met een zadeldak in roofing.

2. tussen 19 maart 2003 en 16 april 2003:
door het oprichten van twee smeedijzeren poorten.

C.

tussen 18 maart 2003 en 16 april 2003:

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 8, 13, 14, 58, 59, 60, 61 en 62 van het Decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu, en art. 47 van de Wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud, en gelet op art. 10 § 1, 1° van het Besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1998 tot vaststelling van nadere regels ter uitvoering van het decreet, zonder voorafgaande en uitdrukkelijke schriftelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen, of in voorkomend geval van de Bestendige Deputatie van de provincieraad, een vergunningsplichtige wijziging van vegetatie te hebben verricht of te laten verrichten,

namelijk:

- het vernietigen, beschadigen of doen afsterven van vegetatie, met uitsluiting van percelen met cultuurgewassen, met mechanische of chemische middelen; (art 10 § 1, 1°, b)
- het wijzigen van het reliëf met inbegrip van nivellering van het microreliëf, (art 10 § 1, 1°e)

ingevolge het aanvoeren van gebroken beton over een breedte van 3 meter, en een lengte van 120 m met een hoogte variërend tussen 20 cm en 40 à 45 cm, en opvulgrond met een dikte van 50 cm.

overgeschreven te kantoor der
hypotheken op 27 juli 2004
nr.
kosten: 133,65 euro
de hypotheekbewaarder (get)

* * *

Gelet op de hogere beroepen ingesteld
- op 28 december 2005 door beklagden opzichts alle beschikkingen
- op 28 december 2005 door het Openbaar Ministerie wat betreft de beschikkingen

tegen het **vonnis**, op tegenspraak gewezen door 1 rechter op 13 december 2005 door de correctionele rechtbank van Turnhout, 14^e kamer, dewelke als volgt heeft beslist:

Zegt voor recht dat er geen reden voorhanden is om beklagde het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te kennen.

Veroordeelt beklagden IEDER wegens de vermengde feiten A1 en 2, B1 en 2 en C tot een geldboete van TWEEHONDERDVIJFTIG EURO.

Zegt voor recht dat voormelde geldboeten worden verhoogd met 40 deciemen en gebracht worden op telkens 1.250 Euro.

Boeten vervangbaar bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenzitting van telkens 1 maand.

Verwijst beklagden IEDER tot de helft van de kosten van het proces, belopende in het geheel en tot op heden: 174,37 Euro.

Verwijst beklagden IEDER tot betaling van een vergoeding van 25 EURO.

Verwijst beklaagden bovendien, bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, IEDER tot betaling van een bedrag van TIEN EURO verhoogd met 45 deciem en gebracht op VIJFENVIJFTIG EURO.

Rechtdoende op de herstelvordering

- met betrekking tot het wederrechtelijk opgerichte weekendverblijf en de wederrechtelijke oprichting van de smeedijzeren toegangspoorten

beveelt beklaagden hoofdelijk de plaats in de vorige staat te herstellen door

- het slopen van het wederrechtelijk opgerichte weekendverblijf van 7 bij 8 meter met een terras van 1 bij 7 meter en afgedekt met een zadeldak in roofing met dien verstande dat niet alleen de bovenbouw dient gesloopt maar ook de funderingen en de eventueel aanwezige vloerplaat en de eventueel aanwezige onderlaag dient verwijderd

- het verwijderen van de smeedijzeren toegangspoorten

- het verwijderen van alle opvulgrond en breuksteen

- met betrekking tot de vijver

beveelt beklaagden hoofdelijk tot aanpassingswerken en meer bepaald het verwijderen van de oeverbeschoeiingen van de vijver en de afschuining van de oevers.

En dit binnen de twaalf maanden ingaande vanaf het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis.

Beveelt dat, voor het geval de plaats niet binnen de twaalf maanden na het in kracht van gewijsde gaan van huidig vonnis in de vorige staat wordt hersteld en/of de opgelegde aanpassingswerken niet werden uitgevoerd, dat de stedenbouwkundig inspecteur, het college van burgemeester en schepenen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien.

Zegt dat de overheid die het vonnis uitvoert, gerechtigd is om de materialen en voorwerpen afkomstig van de herstelling van de plaats, te verkopen, te vervoeren en te verwijderen.

Zegt dat de overtreder die in gebreke blijft, verplicht is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen, te vergoeden op vertoon van een staat, opgesteld door de overheid die het vonnis

uitvoert, of begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter in de burgerlijke rechtbank.

Veroordeelt beklagden hoofdelijk, voor het geval dat aan de veroordeling tot herstel niet wordt voldaan tot betaling aan de stedenbouwkundig inspecteur van een dwangsom van 250 Euro per dag vertraging vanaf de eerste dag volgend op het verstrijken van de hersteltermijn van twaalf maanden nadat huidig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden, met dien verstande dat die dwangsom niet kan worden verbeurd verklaard voor de betekening van huidig vonnis.

* * *

I. Procedure

De heer Voorzitter doet verslag.

Het Openbaar Ministerie wordt gehoord in zijn vorderingen.

De eiser tot herstel wordt gehoord in zijn middelen ontwikkeld door zijn raadsman voornoemd.

De beklagden worden gehoord in hun middelen van verdediging ontwikkeld door hun raadsman voornoemd.

De neergelegde conclusies en stukken worden in het beraad betrokken.

Ontvankelijkheid van de hogere beroepen

De hogere beroepen, regelmatig naar vorm en termijn, zijn ontvankelijk.

Omschrijving van de feiten

Conform de vordering van het Openbaar Ministerie, dient de omschrijving der feiten geactualiseerd te worden als volgt:

"de feiten thans strafbaar gesteld zijnde overeenkomstig de artikelen 99, 146, 149, 150, 151, 153, 160 en 204 van het decreet van 18 mei 1999, houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij artikel 2 van het decreet van 28 september 1999, artikelen 16, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, artikelen 4 en 10 van het decreet van 13 juli

2001, artikelen 2 en 3 van het decreet van 1 maart 2002, artikelen 6 en 7 van het decreet van 8 maart 2002, artikelen 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en artikelen 46, 47 en 48 van het decreet van 21 november 2003".

De feiten sub A 1 dienen bovendien gepreciseerd als volgt:

"van 9 oktober 1992 tot 15 april 2003".

De feiten op zich zijn hierdoor niet gewijzigd.

De partijen werden hiervan in kennis gesteld en hebben de gelegenheid gekregen hun verweermiddelen desbetreffend naar voren te brengen.

II. Motivering ten gronde

Op strafrechtelijk gebied

1. Na nieuw onderzoek ter terechtzitting door het Hof, en door de stukken van het dossier, dient het volgende vastgesteld:

2. De kwestieuze constructies zijn gelegen in natuurgebied volgens het gewestplan goedgekeurd bij K.B. van 28 juli 1978.

3. Het perceel met chalet werd door beklaagden aangekocht bij notariële akte verleden voor notaris te d.d. 9 oktober 1992.

Onder 'stedenbouwkundige toestand' staat in die akte vermeld dat door de verkoper werd gemeld dat er geen bouwvergunning werd afgeleverd en er geen zekerheid was om op het goed te bouwen en dat alleszins een geldige bouwvergunning noodzakelijk was om enig bouwwerk op te richten.

Ook in hun verhoor van 7 december 1992 geven beklaagden toe dat er geen geldige vergunning voorhanden was.

4. Reeds op 8 oktober 1993 werd door de stedenbouwkundig inspecteur een vordering tot herstel gedaan tot sloping van het chalet en demping van de vijver (stuk 23).

In zijn verhoor van 27 december 1993 stelt eerste beklagde zeker niet vrijwillig gevolg te zullen geven aan die beslissing van de gemachtigde ambtenaar (stuk 29).

5. Bij proces verbaal van 29 april 2003 wordt vastgesteld dat grote grondwerken bezig zijn op het perceel. Het terrein werd met aangevoerde zwarte grond ongeveer een 30 à 40 cm opgehoogd. Op de toegangsweg en rondom het terrein werd gebroken beton gestort. Tevens werden twee smeedijzeren poorten geplaatst. Dit alles zonder enige vergunning. Ondanks het verzoek tot staking van de werken werd gewoon verder gewerkt (stuk 55).

6. Ten onrechte houden beklaagden voor dat dit onderhoudswerken of instandhoudingswerken zouden zijn terwijl de uitgevoerde infrastructuurwerken dermate ingrijpend zijn en een aanmerkelijke reliëfwijziging met zich brengen zodat deze werken wel degelijk vergunningsplichtig zijn. In natuurgebied zoals hier, zijnde een natuurlijk overstromingsgebied van _____ zijn dergelijke ingrijpende werken volledig uit den boze. Deze werken beogen niet het herstel van het natuurlijk milieu, wel integendeel. Ook de natuurlijke vegetatie werd gewijzigd (stukken 150-154).

7. Uit geen enkel objectief element valt af te leiden of aan te nemen dat er sprake zou zijn van een gedoogbeleid van de overheid. Beklaagden kunnen zich moeilijk beroepen op het vertrouwensbeginsel nu zij van bij de aankoop op de hoogte waren van de onwettige toestand waarin zij verkeerden zodat zij uit die onrechtmatige situatie geen rechten kunnen putten.

Uit het enkele feit dat zij op gemeentelijk vlak een inschrijving in de bevolkingsregisters verkregen valt geen gedogen van de overheid af te leiden.

Beklaagden zijn inderdaad volledig te kwader trouw nu zij van meet af aan wisten dat niets mocht gebouwd of aan werken worden uitgevoerd zonder geldige stedenbouwkundige vergunning en het chalet er zonder vergunning stond.

Zij kunnen geen enkele schriftelijke vergunning voorleggen. Beklaagden lappen elke reglementering aan hun laars.

Er is evenmin schending van het gelijkheidsbeginsel aangetoond en dit kan niet worden afgeleid uit het voorgebrachte vonnis van de correctionele rechtbank te Turnhout d.d. 17 april 1987 (waarvan niet eens aangetoond is dat het in kracht van gewijsde is) nu daaruit niet blijkt dat het om een nabij gelegen perceel gaat binnen dezelfde ruimtelijke zone. Beklaagden tonen

geen feitelijke en concrete gegevens aan waaruit zou moeten of kunnen worden afgeleid dat zij in rechte en in feite ongelijk zouden behandeld worden, zonder dat er een objectieve verantwoording bestaat voor deze ongelijke behandeling.

Het feit dat het onroerend goed sedert 8 september 2005 niet meer eigendom is van beklaagden in persoon doet aan wat vooraf gaat geen afbreuk.

8. Uit al deze elementen is de schuld van beklaagden aan de hen ten laste gelegde feiten sub A, B, en C bewezen.

9. De feiten voorzien onder de tenlasteleggingen A, B, en C zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat er slechts een straf dient te worden uitgesproken, nl. de zwaarste.

10. Bij de straftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de persoon van de beklaagden
- het blanco strafregister van beklagde en de strafrechtelijke voorgaanden van beklagde
- de omstandigheden en ernst van de feiten, waarbij dient in acht genomen dat men zich niet gestoord heeft aan de reglementering ter zake en ondanks het verzoek tot stopzetting der werken rustig heeft verder gedaan
- de inbreuk in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

Daarom werden ieder der beklaagden terecht bestraft met een geldboete van 250 euro te vermeerderen met de opdecimen of een vervangende gevangenisstraf van 1 maand. Het Hof beaamt deze bestraffing en neemt ze over ook omwille van de oordeelkundige redengeving van de eerste rechter ter zake.

De duur van de vervangende gevangenisstraf is aangepast aan de omvang van de geldboete.

De feiten werden gepleegd voor en na 1 januari 2000.

Aan beklaagden wordt de gunst van de opschorting niet toegestaan omdat deze gunstmaatregel niet van aard geacht wordt om beklaagden op afdoende wijze op hun maatschappelijke verplichtingen te wijzen en omdat niet aangetoond is dat er een gevaar tot declassering bestaat.

M.b.t. de herstellvordering

11. Vooraleer verder ten gronde recht te doen betreffende de herstellvordering acht het Hof het wenselijk, gelet op de recente evolutie in de rechtspraak, de herstellvordering voor eensluidend advies voor te leggen aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid.

OM DIE REDENEN:**HET HOF,**

Het arrest is op tegenspraak,

Met toepassing van de artikelen:

- 11, 12, 14, 24, 31 tot 37 en 41 van de wet van 15 juni 1935
- 162, 185, 190, 190 ter, 194, 195, 199, 200, 202, 203, 203 bis, 210, 211 wetboek van strafvordering
- 1, 2, 3, 7, 38, 40, 50, 65 strafwetboek
- 44, 64, 65, 68 en 69 van de wet van 29 maart 1962, gew. art. 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, art. 78 en 81 van de wet van 29 maart 1962, zoals aangevuld door art. 2 van het decreet van 28 juni 1984, gew. art. 42, 66, 68, 71 en 72 van het decreet van 22 oktober 1996, thans art. 2, 99, 146, 147, 149, 150, 151, 153, 154, 160, 161, 171, 197, 198, 198bis en 204 decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, gew. art. 2 decreet van 28 september 1999, gew. art. 16, 34, 36, 38, 64 van het decreet van 26 april 2000, gew. art. 4 en 10 decreet van 13 juli 2001, gew. art. 2 en 3 decreet van 1 maart 2002, gew. art. 6 en 7 decreet van 8 maart 2002, gew. art. 7, 8, 9, 11 en 12 van het decreet van 4 juni 2003 en gew. art. 46, 47 en 48 decreet van 21 november 2003
- 1, 2, 8, 13, 14, 58, 59, 60, 61 en 62 van het decreet van 21 oktober 1997
- 47 van de wet van 12 juli 1973
- 10 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 23 juli 1998
- 1 van de wet van 5 maart 1952
- 4 van de wet van 26 juni 2000
- 36 van de wet van 7 februari 2003
- 2 en 3 van de wet van 26 juni 2000
- 3 en 4 van de wet van 30 oktober 1998
- 5, 6 en 8 van het decreet van 7 december 2001

- 58 van het K.B. van 18 december 1986
- 28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985
- 91 van het K.B. van 28 december 1950

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk;

Op strafrechtelijk gebied

Het bestreden vonnis wijzigend;

Actualiseert en preciseert de tenlasteleggingen zoals gezegd (pagina 6);

Verplicht de beide beklaagden om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan occasionele redders ieder een bedrag te betalen van VIJFENTWINTIG EURO, verhoogd met 45 opdecimen en alzo gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG EURO en VIJFTIG CENT;

Verwijst de beide beklaagden solidair tot de kosten van de strafvordering in eerste aanleg.

Bevestigt het bestreden vonnis voor het overige;

M.b.t. de herstellvordering

Alvorens verder recht te doen m.b.t. de herstellvordering:

Legt de herstellvordering voor eensluidend advies voor aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid;

Heropent de debatten op de terechtzitting van woensdag 19 december 2007 om 10 uur;

De kosten

Laat de kosten van het hoger beroep van het Openbaar Ministerie ten laste van de Staat;

Veroordeelt de beklaagden solidair tot de overige kosten van de strafvordering in hoger beroep, deze voorgeschoten door de openbare partij in totaal begroot op 84,43 euro;

Houdt de beslissing over de kosten met betrekking tot de herstellvordering aan.

Aldus gedaan en uitgesproken in openbare
terechtzitting van de
TWAALFDE KAMER van het HOF VAN BEROEP te ANTWERPEN
op
VIER APRIL TWEEDUIZEND EN ZEVEN

waar aanwezig waren

Raadsheer wnd. Voorzitter

Raadsheer

Raadsheer

Advocaat-generaal

Griffier

Op het ogenblik van de uitspraak van huidig
arrest, waarover Voorzitter,
mede beraadslaagd heeft overeenkomstig artikel 778
van het Gerechtelijk Wetboek, wordt deze
magistraat wettig verhinderd zijnde vervangen door
Raadsheer, daartoe aangewezen
overeenkomstig artikel 779 van het Gerechtelijk
Wetboek, bij bevelschrift van de Eerste Voorzitter
van het Hof van beroep alhier, in datum van heden;